

slutte med at anbefale Forslaget, som det foreligger, til Vedtagelse.

Berntsen: Det gør mig ondt, at jeg i min korte Bemærkning har aabnet Veltalenhedens Sluser hos det ærede Medlem i den Grad, at han føler sig forpligtet til at gentage ved tredje Behandling, hvad han allerede har sagt ved første og anden Behandling. Der er ingen Grund til at føre en lang Diskussion om den Ting. Jeg fastholder min Udtalelse om, at det, der er Hovedsagen ved denne Sags Gennemførelse, er, at vi her aabne Muligheden for, at Grønlænderne i Fremtiden selv kunne tage Initiativet til de Forandringer og den Udvikling, de ønske skal foregaa baade i kommunal Henseende og med Hensyn til Retsplejen og i alle andre Forhold. Det var det samme Synspunkt, der var ledende for mig og dette Tings Fler-tal, da vi for nogle Aar siden vedtog Lov-en om Kirke- og Skoleforhold i Grønland. Da var det vor Mening at udvikle Skoleforholdene saaledes, at Grønlænderne efterhaanden opdroges til at skaffe de fornødne Lærere af deres egen Midte, ligesom det for Fremtiden skulde være Grønlænderne selv, der uddannedes til Præster, fordi vi mente, det var af stor Betydning, at Grønlænderne selv bleve ledende. Det samme er Tilfældet med Hensyn til den kommunale Udvikling, Retsplejen osv. Derfor mener jeg, det er en heldig Affattelse, Lovforslaget nu har faaet. Dertil kommer endvidere, at om 12 Aar skal Loven revideres, og da ville vi have den Vejledning, vi nu savne, idet vi om 12 Aar gennem deres Kommuneraad og Landsraad ville have et Udtryk for, hvorledes Grønlænderne ønske deres Udvikling fremmet. Det skulde gøre mig ondt, om vi ikke om 12 Aar vare saa heldige at se det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen) iblandt os. Men det er dog muligt, at han kan lægge disse 12 Aar til sin Alder.

Ordføreren (Bluhme): Jeg havde ikke tænkt mig, at vi vilde faa en saa lang Debat, eftersom alle ere enige. Jeg vil bringe det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) min Tak for de venlige Ord, han henvendte til mig, men kan ikke modtage dem som berettigede. Det ligger saa lang Tid tilbage, at jeg har kendt og beskæftiget mig med Grønland, at det kun er Reminiscenser fra, hvad jeg den Gang oplevede, der nu ere tilbage hos mig. Men jeg kan fuldt udtale den Tilfredsstillelse, jeg natur-

ligvis føler ved, efter at jeg i min Ungdom har rejst dette Spørgsmaal, nu at se det afsluttet paa en saa heldig Maade, som det er sket her, navnlig ved det loyale Samarbejde, der har været fra alle Sider i Udvalget, hvor man har været besjælet af Ønsket om endelig en Gang at bringe ordnede Forhold til Veje i Grønland, Forhold, der kunne betinge Grønlændernes Udvikling og selvstændige sociale Stilling. Jeg kan derfor kun komplimentere Udvalget til, at det saa heldigt har løst sin Opgave, og det ærede Medlem fra Ringsted, som specielt henvendte disse Ord til mig, maa jo i Særdeleshed have stor Tilfredsstillelse deraf, da ingen vil kunne nægte, at han i flere Aar, siden han tog fat paa Sagen, har lagt et stort Arbejde ind i den. Men fremfor alt mener jeg rigtignok, at vi skyldte den højtærede Minister Tak for hans Arbejde. Han er den første Minister, der selv er dragen til Grønland for med egne Øjne at se paa Forholdene, og derved har han i Virkeligheden faaet Øje for, hvad det drejede sig om, og faaet stor Interesse for Befolkningen. Efter hvad jeg har hørt, er han gaaet frem paa den Maade, at han, foruden naturligtvis at tale med de Danske, henvendte sig direkte til Grønlænderne og havde Sammenkomster med dem uden Dan-skes Tilstedeværelse. Kun med en enkelt bestemt indenlandsk Tolk har han for-handlet direkte med Grønlænderne, og paa den Opfattelse, han derved har faaet, har han baseret det foreliggende Lovforslag, som det glæder mig, at han nu vil kunne faa gennemført. Jeg haaber ogsaa, eller rettere, jeg er overbevist om, at han vil sætte alt ind paa at faa gennemført de Tanker, som nu ere nedlagte i Lovforslaget, Tanker, der skulle bevirke større Selvstændighed for Befolkningen deroppe, større Ansvarfølelse, og derigennem Udvikling til i Tidens Løb at kunne træde i naturligt og aabent Forhold til hele Verden, medens de endnu til Dels maa forblive under et Slags Værgemaal af Staten.

De Spørgsmaal, der have været rejste nu, tror jeg ikke, det er nødvendigt at komme ind paa. Det Ændringsforslag, som gik ud paa, at den Ydelse, der skal betales til det grønlandske Samfund af Handelen, udredes paa Befolkningens Vegne, var et Kompromis, som forenede de forskellige Anskuelser. Nogle lagde mest Vægt paa, at det skulde have Betydning, at det var Grønlændernes egne udredede Penge, andre lagde Vægt paa, at da Grønlænderne høre til det samlede Samfund, maatte det ogsaa betragtes som Tilskud fra Staten til